

Daavidin valtaistuin

Luuk. 1:30-33

Enkeli lausui Marialle: *"Älä pelkää, Maria, sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus. Hän on oleva suuri, ja häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi. Herra Jumala antaa hänelle hänen isänsä **Daavidin valtaistuimen**. Hän on oleva Jaakobin huoneen Kuningas iäti. Hänen valtakunnallaan ei ole oleva loppua."* (Luuk. 1:30-33)

Joulun tapahtuma

Mikä on jouluku? Kun enkelit ilmoittivat paimenille suuren ilon, niin mikä on suurinta iloa sinun elämässäsi? Miten jouluku ja ilo liittyvät toisiinsa? Mitä jouluku oikein tapahtui?

Jouluku on tapahtuma, josta me yhä tänään laskemme ajanlaskumme. Jotain ratkaisevaa ja käänteentekevää silloin tapahtui, sillä muuten siitä ei aikaa laskettaisi. Japanissa aika lasketaan keisarin valtaistuimelle astumisesta. Islamissa Muhamedin toiminnasta ja Israelissa maailman luomisesta. Mitä jouluku sitten tapahtui?

Mitä, missä, milloin, miksi

Noin 2022 vuotta sitten, Israelissa Betlehemin kaupungissa syntyi Pyhästä Hengestä siinnyt ja äiti Marian kohdussa kasvanut lapsi, jolle annettiin nimi Jeesus. Nimi merkitsee synneistä pelastajaa. Koko maailmaa varten tuli Vapahtaja. Hän tuli sitä varten, että me saisimme osaksemme ilon.

Tänään kysymme, kuka ja millainen on tämä Jeesus, jonka syntymää yhä kaikkialla maailmassa juhlietaan. Jouluku on juhla, jona polvistutaan ylistämään syntynyttä Vapahtajaa. Hänen palveluksessaan löytyy todellinen ilo. Iloa ei tarvitse etsiä omista kokemuksista, riittää kun näkee, kuka ja millainen on jouluku Herra Jeesus Kristus ja suuntaa katseensa Häneen. Ilo on toinen Persoona, joka avaa sydämensä meille ja me omamme Hänelle.

Jeesuksen nimet

Lukemalla koko Raamattu saamme oikean kuvan jouluku syntyneestä lapsesta, joka kasvoi täyteen miehuuteen, eli täydellisen ja synnittömän ihmisen elämän ja oli kuitenkin saman aikaisesti Jumala. Tässä vastasyntyneessä asui jo täydellinen Jumala ruumiillisesti. Hän on 100% Jumala ja 100% ihminen. Hän on yksi Persoona, jossa on kaksi luontoa, Jumalan luonto ja ihmisen luonto, mutta ilman syntiä. (Kol. 2:9)

Kaikki ne nimetykset, joita voimme Raamatusta lukea, kuvaavat jotain puolta Hänestä: Syntynyt Jeesus on Vapahtaja, Vapauttaja, Pelastaja, Luoja, Tie, Totuus, Elämä, Ylösnousemus, Jumalan Poika, Ihmisen Poika, Jumalan Karitsa, Kristus, Rauhanruhtinas, Iankaikkinen Isä, Ihmeellinen Neuvonantaja, Elämän Leipä, Hyvä Paimen, Maailman Valo, Herra, Kuningas, Sana, Kuningasten Kuningas, Herrain Herra, Teurastettu Karitsa, Juudan Leijona, Sovittaja, Välimies, Lunastaja, Tuomari, Pyhittäjä, Viisaut.

Tänään kuitenkin keskitymme enkelin Marialle ilmoittaman jakeen 32-33 sisältöön: Hän on suuri. Hänellä, Daavidin Pojalla on isänsä valtaistuin. Taivaitteenamme on, että katsellessamme Häntä, sydämemme täytyisi ylistys ja kiitos Häntä kohtaan ja halu seurata Häntä kaikissa oloissa. Ilo kumpuaa Hänestä.

Jeesus on nöyrä

Jeesus oli äitinsä rinnoilla tavattoman pieni vauva. Hänet pyrittiin tappaamaan heti syntymän jälkeen, hänellä oli orjan hahmo, häntä vainottiin ja lopulta surmattiin ristin puulla. Kuitenkin juuri tuon näennäisen pienuuden keskellä Herra oli ja on suuri.

Mikä mahtaa olla suurinta Jumalassa? Ajatellessamme Jumalan ominaisuuksia Johanneksen kirjeestä nousee kaksi lausetta: "Jumala on valo" ja "Jumala on rakkaus". Jumalan suunnaton suuruus, Hänen kaikkivaltiutensa, Hänen iankaikkinen voimansa, Hänen ääretön viisautensa ja hyvyytensä, Hänen pyhyytensä ja armollisuutensa voidaan kaikki tiivistää ilmaisuun kirkkaus. Jumala on kunniansaan täydellinen kirkkaus.

Mutta missä sitten Jumalan kirkkaus loistaa meille kaikkein ilmeisimmin ja väkevimmin? Se loistaa Jeesuksen kärsimyksessä ja kuolemassa Golgatan ristillä. Se loistaa Jumalan täydellisessä nöyryydessä Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Siksi taivaallisen ylistyksen keskuksessa on teurastettu Karitsa, jota samalla nimitetään Juudan Leijonaksi. Jumalan rakkaus Kristuksen Golgatan uhrissa tulee olemaan pelastettujen ikuisen ylistyksen kohde.

Jumala on rakkaus

Suurinta Jumalassa on Hänen nöyryytensä! Kun sanotaan, että Jumala on rakkaus, se merkitsee samalla, että Jumalan Pyhän Kolminaisuuden persoonat ovat toisiinsa sellaisessa suhteessa, että sitä kuvaa parhaiten ilmaisu alamaisuus ja nöyryys ja kahden muun persoonan korottaminen.

Rakkauden olemushan on siinä, että henkilö asettuu toisen alapuolelle ja korottaa toista. Ilman nöyryyttä ei ole mitään todellista ja aitoa rakkautta. Pyhässä Kolminaisuudessa Jeesus korottaa Isää ja on kaikessa alamainen Isälle: *"Isä on suurempi kuin minä... minä teen kaikessa Lähettäjäni tahdon"*. Mutta Jeesus korottaa myös Pyhää Henkeä sanoessaan, että Pyhän Hengen tulo on tärkeämpi opetuslapsille kuin Hänen fyysinen läsnäolonsa. Mutta toisaalta Pyhä Henki kirkastaa Jeesusta ja avaa Isän rakkautta meille. Edelleen Isä antoi Pojalle kunnian niin kastehetkellä kuin kirkastusvuorella ja lopulta, jokainen kieli on tunnustava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

Jumalan olemukseen kuuluu siis nöyryys. Jumalan suuruus näkyy Hänen tulemisessaan pieneksi. Hänen tulemisessaan ihmiseksi, sikiämisessään Pyhästä Hengestä neitsyen Marian kohtuun ja syntymiseen liikkeeseen eläinsuojaan ja kärsimiseen rikollisten kanssa Golgatan ristillä. Jumala on rakkaus ja rakkauden olemukseen kuuluu nöyryys, sillä rakkaus lähestyy aina alhaalta käsin ja korottaa rakkautensa kohdetta.

Jeesus on suuri

Jeesus oli äärimmäisen pieni äitinsä rinnoilla. ”Hän on hiljainen ja nöyrä ja ratsastaa aasin varsalla”. Betlehem ja marssi Jerusalemiin kertovat, että huolimatta äärettömästä kirkkaudesta ja pyhydestään, Jumala lähestyy meitä niin, ettei meidän tarvitse pelätä. Hän on itse sovittanut pyhän vihansa Golgatan kärsimyksellä. Siksi häntä saa kaikkien suurin syntinenkin lähestyä ilman pelkoa. Hän tuli tänne maailmaan etsimään ja pelastamaan syntisiä ja kadonneita, elämässään synnin kahleissa raatavia vapauttaakseen heidät. Siksi sinäkin saat huutaa turvallisesti: ”Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua syntistä ihmistä!”

Jeesuksella oli orjan muoto. Mahtoi siksi äiti Marikakin usein miettiä, missä oli lupaus suuruudesta, jonka enkeli oli antanut. Kaikkien syvimmin ajatus lie-nee piinannut häntä, kun hän katseli omaa poikaansa ristin kärsimyksessä. Kuitenkin juuri tuon kaiken pienuuden keskellä Herra oli ja on suuri.

Herran suuruus näkyy

Herran suuruus näkyy hänen olemuksensa täydellisyydessä. Hän on vailla vertaa, todellinen Jumala ihmisenä. Hän on ääretön, mittaamaton, ylittää käsitelykymme ja täyttää kaiken. Kaikki on Hänen luomaansa.

Jeesuksen suuruus näkyy hänen tehtävänsä suuruudessa. Hän on Sovittaja, uudeksi tekijä, Eheyttäjä, Pappi, Profeetta, Uhri, Sijainen, pelastuksemme Varmuus, seurakunnan Pää, Ystävä, Kaikkemme.

Jeesuksen Kristuksen suuruus näkyy Hänen saavutuksissaan. Hän täytti tehtävän, jonka oli Isältä saanut. Ihmiskunnan synnit pantiin Hänen päälleen ja Hän kantoi ne ristille, teki niistä lopun. Mistään lankeemuksistamme ei enää ikinä mainita meille. Sovitus on täydellinen. Jeesus kukisti kuoleman vallan ja astui taivaaseen meidän Edustajanamme.

Jeesuksen ansioiden suuruus on ylittämätön. Hänen täydellinen kuuliaisuu- tensa merkitsi sitä, että Hänen pyhyytensä riittää tekemään jokaisen kristityn täydellisen puhtaaksi Jumalan edessä. Jeesuksen veren tähden olemme Ju- malan rakastamia.

Herran suuruus näkyy edelleen pelastettujen suuressa lukumäärässä. Heitä on Ilmestyskirjan mukaan niin suuri joukko, ettei sitä kyetä laskemaan. Se merkitsee myös sitä, miten suunnattoman synnin määrän Jeesus otti pois.

Herran suuruus näkyy hänen omiensa silmille. Me ylistämme ja palvomme Hänen armonsa kirkkauden suuruutta. Ihmettelemme, että Hän rakasti ja ra- kastaa juuri minua.

Jeesuksen suuruus loistaa taivaallisessa kirkkaudessa, koko taivas säkenöi Hänen valoaan ja kun Hän istuu Isän valtaistuimella.

Herra käsittelee suuria asioita

Jeesus otti käsiteltäväkseen suuren turmeluksen voidakseen poistaa sen ja uudistaa ihmiset ja lopulta koko luomakunnan. Hän otti kantaakseen koko maailman synnin ja sai niistä Golgatalla voiton. Herra uhraisi itsensä sinun

puolestasi. Syntisi on suuri, mutta Hänen uhrinsa puolestasi on vielä suurempi. Saat suuren anteeksiantamuksen, anteeksiantamus mitätöi syntisi. Herra täyttää myös sinun suuret tarpeesi. Hän on tehnyt suuret valmistelut, kun Hän meni Isän luokse valmistamaan meille kodin. Hän valmistti uuden taivaan ja maan meitä varten. Sen keskellä tulemme antamaan kaiken kunnia ja ylistyksen Isälle ja Jeesukselle. Saimme suuren pelastuksen Häntä varten, Hänen nimensä ylistykseksi. Mikä armo saada katsella Hänen kirkkauttaan ja suuruuttaan! Hänen ylistyksensä tulee olemaan suurta.

Herran suuruus tulee pian ilmeiseksi

Herran suuruus on tuleva pian ilmeiseksi, vaikka vielä nyt se on ihmissilmiltä salattu, ikään kuin piiloon kätkeyty. Mutta Herran suuruus on tulossa näkyväksi, kun Jeesus tulee takaisin toisen kerran suuressa kirkkaudessaan. *Koko maailmankaikkeus tulee täyteen Hänen kirkkauttaan. ”Jokainen polvi notkistuu, ja jokainen kieli tunnustaa Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.”* Älä siksi murehdi ikään kuin Jeesus olisi kärsinyt tappioita. Hän kii-rehtii omaa tulemistaan: *”Minä tulen pian!”* Ylösnousemus on pian käsillä, tuomio koittaa ja Herra kokoaa omansa luokseen. Saamme nostaa päämme ja odottaa rohkeina Häntä, vaikka ajan ilta näyttääkin synkältä.

Daavidin valtaistuini tänään

Toinen asia, jonka enkeli sanoi Jeesuksesta, oli se, että Jeesus istuu Daavidin valtaistuimella. Miten siis on, hallitseeko Jeesus jo nyt, tänään? Istuuko Hän todella isänsä Daavidin valtaistuimella? Nähdäksemme tämän meidän on syytä palauttaa mieleemme, kuka ja millainen mies oli Daavid. Millainen oli Hänen valtaistuimensa ja kuninkuutensa?

Vanhassa testamentissa on useita esikuvia tai tyyppisiä tai varjokuvia siitä, millainen Messias, Kristus tulisi olemaan. Mooses oli esikuva Jeesuksen profeetallisesta tehtävästä, ylipappi ja uhrin Hänen papillisesta tehtävästään. Daavid edusti taas Jeesuksen kuninkaallista tehtävää.

Daavidin kohdalla on hyvä muistaa, että hänen kuninkuutensa jakautui salattuun ja julkiseen vaiheeseen. Edellinen alkoi siitä, kun Samuel voiteli hänet kuninkaaksi ja jälkimmäinen, kun kansa tunnusti hänet kuninkaaksi vuosia myöhemmin. Molemmissa hän oli kuningas, mutta hänen hallintansa tapahtui ratkaisevasti eri tavalla näissä vaiheissa. Samalla tavalla Jeesuksen hallinta tapahtuu nyt salatulla tavalla, mutta tulee Hänen toisessa tulemuksessaan julkiseksi.

Daavid ei siis ollut ainoastaan se suuri voittajakuningas, joka valloitti Jerusalemin, kukisti filistealaiset ja saavutti rauhan ja kukoistuksen kansalleen. Toki siltäkin osalta Jeesus on Daavidin Poika, sillä Hän hankki meidän ikuisiksi asunnokseen uuden Jerusalemin.

Mutta meidän on syytä muistaa, että hänet voideltiin kuninkaaksi, kun hän oli nuorukainen, lammas paimen. Hän oli vuosikausia todellinen kuningas, vaikka kansan silmissä Saul oli edelleen hallitsija. Mutta Jumala oli jo hyljännyt Saulin ja Daavid oli oikea kuningas. Kysymmekin siksi, miten hänen kuninkuutensa näkyi silloin?

David sai voiton Goljatista ja Herra varjeli häntä Saulin kateudelta ja vihalta. Vastaavasti Jeesus sai erämaassa voiton Saatanan kiusauksista ja Hänet varjeltiin Herodeksen kateudelta ja murhahimolta. Daavidin elämän tästä vaiheesta luemme näin:

*Daavid lähti sieltä ja pakeni **Adullamin luolaan**. Kun hänen veljensä ja hänen isänsä koko perhe saivat sen tietää, he tulivat sinne hänen luokseen. Hänen luokseen kokoontui kaikenlaista **ahdingossa** olevaa, **velkaantunutta** ja **katkeroitunutta väkeä**, ja hän rupesi heidän **päällikökseen**. Näin häneen liittyi noin 400 miestä...*

Myös pappi Ebjatar pakeni Daavidin luo Saulin tapettua muut papit. Daavid sanoi tälle:

Jää minun luokseni, älä pelkää. Joka näet väijyy sinun henkeäsi, väijyy minun henkeäni. Minun luonani olet turvassa." (1. Sam. 22:1-2, 23)

Koska Daavid oli kuningas, hänen ympärilleen kerääntyi alamaisia. He olivat ahdingossa olevia, velkaantuneita ja katkeroituneita ihmisiä. Mutta juuri sellaisia Hän otti vastaan ja tarjosi heille turvapaikan. Näistä ihmisistä Daavid muovasi parhaat sotilaansa ja uskollisimmat ystävänsä aina kukoistuksensa päiviin asti. Myöhemmin heitä kuvataan näin:

*Kerran kolme niistä 30 päälliköstä lähti liikkeelle, ja he tulivat elonleikkuun aikana Daavidin luo **Adullamin luolalle**. Filistealaisten joukko oli leiriytynyt Refaimin tasangolle. Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja filistealaisten vartios-to oli Betlehemissä. Daavidin rupesi tekemään mieli vettä, ja hän sanoi: "Jospa joku toisi minulle **vettä** juodakseni **Betlehemin kaivosta**, joka on portin edustalla!" Silloin ne kolme urhoa murtautuivat filistealaisten leirin läpi, ammensivat vettä Betlehemin kaivosta portin edustalta, kantoivat ja toivat sen Daavidille. Hän ei kuitenkaan tahtonut sitä juoda, vaan vuodatti sen **juomauhriksi Herralle** ja sanoi: "Enhän toki! Herra varjelkoon minut sitä tekemästä. **Onhan se niiden miesten veri, jotka menivät sinne oman henkensä uhalla.**" Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tämän tekivät ne kolme urhoa. (2. Sam. 23:13-17)*

Daavidin kuninkuuden tuntomerkki oli se, että hän kykeni saamaan "roskaväestä" uskollisimpia sotilaitaan. Daavidin valta heihin oli syvää rakkauden osoitusta. Se muutti kelvottomat kelvollisiksi.

Jeesus Kristus, Daavidin Poika hallitsee samalla tavalla nyt valtaistuimeltaan. Hän on kuin Daavid Adullamin luolan haltijana. Hän tarjoaa nyt turvapaikan niille, joita synti, kuolema ja Saatana ahdistavat. Hänen valtaansa kuvaa se, mitä Pilatus kirjoitti ristille: "*Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas.*"

Hän hallitsee tänään ikään kuin tuon puisen valtaistuimen päältä, vaikka istuukin Isän oikealla puolella taivaassa. Nyt Hän käyttää totuuden sanan ja ristin rakkauden valtaa ihmissydämiin. Hän valloittaa heidät sisältä päin rakkaudellaan ja armollaan, niin että heistä kasvaa evankeliumin sotilaita, jotka ovat valmiit antamaan henkensä Herran kunnian kirkastamiseksi. Siinä näkyy Herran suuruus tänään. Se on suuruutta, joka ei karkota syntistä luotaan vaan vetää hänet armosta pelastukseen.

Heprealaiskirje kuvaa Jeesuksen nykyistä vallankäyttöä näin:

"Isä Jumala asetti kaiken hänen jalkojensa alle." Alistaessaan kaiken hänen valtaansa Jumala ei jättänyt mitään hänelle alistamatta. Nyt emme kuitenkaan vielä näe, että kaikki olisi alistettu hänen valtaansa. Mutta me näemme Jeesuksen kuolemansa ja kärsimyksensä tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä. Hänet oli tosin vähäksi aikaa tehty enkeleitä halvemmaksi, jotta hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa kaikkien ihmisten puolesta. (Hepr. 2:8-9)

Jeesus kykenee ja haluaa omalta armon valtaistuimeltaan käsin sinunkin sydämesi muuttaa. Hän voi vapauttaa sinut katkeruudesta, syntiesi velasta ja kaikinmaisesta ahdingosta. Hän vapauttaa myös kuoleman pelosta, koska Hän kukisti kuoleman ruumiillisella ylösnousemisellaan. Siksi sanotaan:
Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan. (Hepr. 4:16)

Daavidin valtaistuini ei ole nyt tuomion vaan armon istuin. Siksi saat nyt rukouksessa ja parannuksessa kääntyä Hänen puoleensa. Hän armahtaa ja Hän muuttaa sinut omaksi sotilaakseen. Hän voi sitten myös käyttää sinua valtakunnassaan tehtävään, jonka hän on varannut juuri sinua varten.

Lopulta tulee myös se päivä, jona Hän istuu kaikkien silmien edessä kirkkautensa valtaistuimella eikä kukaan enää voi nousta Hänen tahtoaan vastaan.

Esimerkki Herran hallintavallasta – Sayo Daikichin tarina

Lopuksi haluan kertoa, miten eräs japanilainen rouva sai löytää Jeesuksen, joka johti hänet taivaalliseen jouluun asti. Hänen nimensä oli Sayo Daikichi. Hän kuoli 41-vuotiaana vatsasyöpään.

Ensi kerran tapasin hänet Tokushiman keskussairaalassa pari kolme viikkoa ensimmäisen syöpäleikkauksen jälkeen. Hänen veljensä vaimo oli silloisen seurakuntamme jäsen ja oli kertonut minulle hänestä. Lääkärit olivat kertoneet japanilaiseen tapaan vain omaisille sairauden laadun ja sen, että syöpä oli levinnyt jo niin pahasti, että hänellä olisi korkeintaan vuosi elinaikaa. Tiesin sen ja odottaessani sairaalan aulassa hänen tuloaan mietin kuumeisesti, mitä minun pitäisi hänelle puhua. Tiesin, että hän ei ollut kristitty eikä käynyt juuri koskaan kirkossa eikä lukenut Raamattua.

Kun hän astui luokseni, hämmästyin, sillä hän kertoi minulle kohdanneensa Jeesuksen Kristuksen. Veljensä vaimon kehotuksesta hän oli vuotta aikaisemmin pannut ainoan lapsensa, kristilliseen lastentarhaan, vaikka hän itse ei kirkossa käynytäkään. Edellisenä jouluna tytär oli sitten joutunut joulunäytelmässä esittämään enkelin osaa. Hänen vuorosanansa kuului:

"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." (Luuk. 2:10-12)

Äiti harjoitutti sanoja niin usein, niin että hänkin oppi ne ulkoa. Näytelmä meni mukavasti ja asia unohtui, kunnes hänen kuntonsa alkoi horjua muutama kuukausi myöhemmin ja hän joutui tutkimuksiin ja lopulta lääkärit päättivät, että on suoritettava leikkaus. Leikkausta edeltävänä iltana hänen sydäntään ahdisti pelko ja levottomuus. Mutta yllättäen ulkoa opittu jouluevankeliumi muistui hänen mieleensä ja sanoin kuvaamattomalla voimalla Jumalan Henki vakuutti hänelle: *"Älä pelkää"*. Ja yli ymmärryksen käyvä Jumalan rauha täytti hänen sydämensä. Hän tajusi, että hän oli kohdannut Jeesuksen.

Runsaan kuukauden kuluttua hän pääsi sairaalasta ja alkoi innokkaasti käydä kirkossa, aloitti kasteopetuksen. Hänet kastettiin seuraavana jouluna. Myöhemmin hän muutti miehensä työn tähden Tokioon. Joka kerta kun hän tuli Shikokulle tavatessamme keskustelimme taivaasta ja Herran valmistamasta lopullisesta pelastumisesta ruumiin ylösnousemuksessa.

Neljä vuotta kului ja sitten syöpä uusiutui. Hänelle suoritettiin toinen leikkaus. Hän alkoi nyt tekemään käytännöllisiä valmisteluja kuolemansa varalta. Hän laati testamentin, jossa hän toivoi, että hänen miehensä ja tyttärensäkin tulisivat pelastuksesta osallisiksi ja samaan taivaaseen kuin hänkin.

Puolivuotta kului ja hän joutui kolmannen kerran sairaalaan. Nyt todettiin, että sairaus oli levinnyt jo niin laajalle, että korkeintaan viikko olisi elinaikaa jäljellä. Oltiin sitten loppu suoralla.

Ensimmäinen viikko sujui aivan hämmästyttävän sydämen rauhan vallitessa. Kun syöpäosaston monet potilaat rukoilivat epätoivoissaan epäjumalia, hänellä oli rauha. Mutta kun toinen viikko alkoi, tapahtuikin romahdus. Usko alkoi horjua, piinallisia kysymyksiä nousi esiin, ja joitakin selvittämättömiä asioita jälkeen jäävien ihmisten kanssa pulpahti esiin. Sielunvihollinen teki viimeisen rajun hyökkäyksen Jeesuksen omaa vastaan viimeisissä kiusauksissa. Kolme päivää hän oli tajuttomana ja hetkeksi hänen sydämensäkin pysähtyi, mutta hänet saatiin elvytetyksi uudelleen eloon. Tuona aikana hän kuitenkin alkoi yllättäen laulaa kovalla äänellä ylistystä Herralle. Hän palasi sitten tajuihinsa, ja kertoi, että Herra oli näyttänyt hänelle taivaan. Hän kertoi myös miten sanoin kuvaamattoman todellinen ja ihmeellinen taivas oli. Kaikki epäilyt haihtuivat ja rauha palasi hänen sydämeensä. Kun kaikki näytti romahtavan, Jumala näytti hänelle taivaan. Kun usko näyttää romahtavan, saammekin pudota Jumalan ihmeellisiin ja armollisiin käsiin.

Hän sai vielä noin puolen vuoden jatkoajan ja kaksi viikkoa ennen hänen kuolemaansa hänen miehensä ja tyttärensä kastettiin hänen potilashuoneeseen. Suuri rauha sydämessään hän pääsi kotiin Herran luokse.

Entä sinä?

Jeesus tuli tänne maailmaan, jotta me saisimme osaksemme suuren ilon. Oletko sinä jo päässyt osalliseksi siitä ilosta? Ilo on olemukseltaan sitä, että saa avata koko sydämensä sille Vapahtajalle, joka on lunastanut meidät Golgatan uhrilla omikseen. Kun Hänen suuri rakkautensa ja armonsa täyttää sydämemme, syntimme pyyhitään pois ja pääsemme Jumalan lapsina omistamaan elämän Pyhän Hengen voimassa, tulee elämäämme todellinen ilo. Se

kumpuaa täällä ajan vaivoissa ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajamme katselemisesta. Se on iloa Jeesuksesta ja Jeesuksen kanssa.

Ellet ole vielä päässyt maistamaan tätä joulun todellista iloa, käänny omilta teiltäsi ja pakene Jeesuksen luokse. Tunnusta Hänelle omat syntisi ja pimeytesi, pyydä armoa Golgatan sovitustyöhön vedoten ja ano, että Herra Jeesus tulisi sinun sydämesi hallitsijaksi. Hän vastaa pyyntöösi ja osoittaa suuren armonsa sinulle ja avaa sinulle tien Isän yhteyteen. Silloin ilo valtaa sydämesi jopa surunkin keskellä.

Jos sinä olet jo päässyt maistamaan tuota iloa, saat yhtyä enkelien ylistykseen: *"Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ihmisille, joita kohetaan Hänellä on hyvä tahto!"* Ilon yllättämänä saat sitten lähteä jakamaan samaa iloa muille. Mitä enemmän sitä jaat, sitä suuremmaksi se kasvaa myös sinun sydämessäsi, kun saat nähdä Herran tekoja tämän pimeän ajan keskellä. Ne, jotka antavat kunnia Jumalalle Hänen suuresta armostaan ja pelastusteoistaan, saavat nauttia myös Jumalan rauhaa, joka ylittää ymmärryksemme. Annetaan siksi Jeesuksen nousta Daavidin valtaistuimelle myös meidän sydämässämme ja elämässämme.